

Nr 872

Av herrar Fälldin och Ahlmark, om ändrade regler för ersättning från arbetslöshetsförsäkring samt sjuk- och yrkesskadeförsäkringarna.

Beskattningen av förmåner från de allmänna socialförsäkringarna är inte enhetligt utformad. Sålunda beskattas i princip både folkpensionsförmån och tilläggs-pensionsförmån (såframt beloppen inte faller inom ramen för ortsavdrag jämte extra avdrag). Däremot beskattas inte dagpenning från arbetslöshetsförsäkring och sjukpenning. Dessa förmåner är i stället anpassade till den inkomst de skall ersätta sedan skatten dragits från densamma. Man kan säga att förmånerna utgår netto, d. v. s. sedan skatten fråndragits.

Orsaken till att folkpensionsförmånerna beskattas och sålunda inte utgår netto är bl. a. att det är mycket vanligt att förmånstagaren även har andra inkomster, t. ex. av arbete eller annan pensionsförsäkring så att det ställer sig svårt — för att inte säga omöjligt — att med schablonmetod åstadkomma riktigt avvägda nettobelopp. Även de som under ett år haft inkomst från arbetslöshetsförsäkringen eller sjukförsäkringen har emellertid nästan undantagslöst haft även annan inkomst. Att man likväl tillämpar principen med schablonmässigt beräknade nettobelopp torde främst bero på att storleken på sjukpenning och dagpenning är direkt beroende av den normala arbetsinkomstens storlek, varför det gått att avväga nettobeloppen på sådant sätt att de i allmänhet medför ett utfall likvärdigt med vad som skulle ha blivit fallet med beskattade bruttobelopp.

Nämnda utfall erhålles emellertid endast i normal- eller genomsnittsfall. Av skattesystemets konstruktion följer att långtidsfallen får ett sämre utbyte av netto-metoden än av bruttometoden med beskattning. Då detta inte är önskvärt föreligger här ett skäl för övergång till bruttometoden. Ett annat skäl för en sådan övergång utgöres av att dagpenning från arbetslöshetsförsäkring och sjukpenning skulle bli ATP-grundande. Penningbeloppen skulle nämligen upptagas i självdeklarationen och därigenom kunna räknas in i den pensionsgrundande inkomsten. Frågan om ATP-rätten vid arbetslöshet och sjukdom skulle sålunda lösas. Vidare skulle de kommunala skatteunderlagen påverkas, vilket kan vara av betydelse i kommuner med hög arbetslöshet.

Med hänvisning till det ovan anförda hemställas,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte anhålla om prövning och förslag rörande höjning av dagpenning från arbetslöshetsförsäkring och sjukpenning, från sjuk- och yrkesskadeförsäkringarna och införande av beskattning av desamma, allt i syfte

att göra sjukpenning och dagpenning ATP-grundande och öka deras värde för långtidsfallen.

Stockholm den 28 januari 1969

Thorbjörn Fälldin (cp)

Per Ahlmark (fp)
